

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiin, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiează.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Motivarea

dată de minoritatea comisiunei esmise de Conferința alegătorilor români ținută în Sibiin în 8/20 Iuliu 1878 pentru procederea activă a alegătorilor români față cu alegerile dietali.

Înainte de a intra în apretierea ținutei noastre față cu alegerile dietali ce ne stau înainte, este consult a ne chiarifica despre conceptul, ce are minoritatea comisiunei esmise de onorata Conferință despre activitatea ce recomandă.

Noi sub intrarea în activitate a Românilor nu înțelegem, că acesteia să se pună la dispozițiunea uneia sau alteia partide dietale, ca nisce devinși, ci înțelegem lupta activă, pentru câștigarea acelor drepturi în favorul națiunii, pe cari pasivistii vor să le câștige prin rezistența pasivă.

Scopul este acelaș, mijlocele difer. Noi recomandăm procederea activă din următoarele

Motive:

1. De ore-ce politica pasivă nu primesce terenul dat de legile statului drept câmp de luptă pentru câștigarea drepturilor dorite, deore-ce prin urmare politica pasivă a priori se pune cu întreg statul în opozițiune, de aci urmază, că ori-care partidă din țără ar lua frênele guvernului în mână sub împregiurările și legile esistente, ne va fi contrară ba chiar inimică, fiindcă principiul politicii pasive denegă oricărui guvern dreptul de esistență. În consecință cu acestea, câtă vreme vom fi pasivi, ori-care guvern se simte îndreptățit a ne lovi, a ne slăbi, cu un cuvânt a ne tracta ca pe contrarii ba chiar ca pe inimicii sei și ai statului, ce conduce, șiși va afla atât la locurile pré inalte cât și față cu lumea din afară, chiar în ținuta noastră pasivă, scusa pentru procederea sa ostilă față de noi.

Nimenea nu pôte aștepta dela contrariul seu de luptă favoruri, ci numai lovituri.

O privire asupra celor de ce ani ai politicii de pasivitate va constata adevărul acestor aserțiuni.

Am fost loviți în toate interesele noastre naționali, până chiar și în înaintarea noastră culturală, s'au creat chiar legi, îndreptate special în contra noastră a Românilor din Transilvania; dar ar fi o naivitate politică de a pretinde dela un guvern, cu care noi ne aflăm în cea mai aprigă luptă și căruia i denegăm chiar dreptul de esistență, ca acesta să ne cruțe, ba chiar să ne ajute.

Acțiunea provocă reacțiune, lovitura contra-lovitură și astfel pasivitatea nu va pute fi nici odată terenul, pe care s'ar pute ajunge la o înțelegere între Români și Unguri, atât de necesară și reclamată de interesele ambelor națiuni și prin urmare a întregii patrie.

2. Politica pasivă nu este practicabilă.

Resonul politicii pasive este, de a face imposibilă conducerea și administrarea statului prin aceea, că o parte a cetățenilor se abțin dela esercierea drepturilor sale politice.

Dacă acea parte a cetățenilor va fi atât de puternică, încât într'adevăr carul statului prin neparticiparea sa să se oprască în loc, atunci politica pasivității își are îndreptățirea sa.

Noi însă sîntem de părere, că bărbății aceia, cari au decretat înainte cu de ce ani politica pasivității sau n'au avut în vedere forțele de cari dispun Români din Transilvania, sau că n'au ținut cont de puterea trebuincioasă pentru a esercita cu succes politica pasivității.

Să nu ne înșelăm pe noi însine, însă noi nu avem aristocrație puternică, nici burgeoisia bogată și luminată, factorii neapărați de lipsă pentru a esecuta cu succes politica pasivă, și dacă există națiuni, cari și fără acești factori s'au eluptat libertate și drepturi, apoi acele națiuni n'au ajuns la acele succese prin pasivitate ci prin cea mai mare activitate și energie.

Cumcă lupta politică pasivă nu corespunde forțelor noastre, constată esperiența celor 10 ani de pasivitate.

Prelângă totă rezistența noastră pasivă afacerile publice s'au mers cursul lor, carul statului n'a fost oprit nici un moment.

Ba esperința acestor 10 ani chiar ne arată, că fără cei doi factori politica pasivă pentru noi este neesecutabilă.

Pasivitatea decretată în conferința dela Mercurea și mai târziu în cea dela Alba-Iulia fără voia noastră încet încet s'au prefăcut în cea mai completă activitate, astfel, că astăzi în faptă nu mai pôte fi întrebarea, dacă mai susținem politica pasivității sau nu, ci numai, dacă activitatea, care există deja, să fie și de aci înainte esploatată de străini spre cea mai mare daună a națiunii române sau nu?

Este faptă necontestabilă, că toți alegătorii români din Transilvania, cu foarte puține escepțiuni, chiar în cercuri curat românesce Năsăud, Făgăraș etc. au luat și iau parte la alegerile dietali cu acea deosebire numai, că nu aleg deputați români ci unguri, sași sau evrei, cari ca deputați aleși de alegători români, vin în dieta țării spre a aduce și a apăra cele mai stricăciose legi pentru Români.

Nu credem, că o astfel de politică pasivă să promoveze interesele românesce.

3. Fiindcă politica pasivității s'a esecutat numai de inteligența românescă, iară masa poporului a participat și participă la alegeri, de aci urmază, ca consciința naturală a politicii de pasivitate, că legăturile cele strinse, ce esistaseră mai înainte între poporul român și inteligență s'au laesat, ba alocurea aprópe s'au delăturat cu totul; disciplina politică, esemplară de mai înainte, prin pasivitate s'a nimicit.

Alegătorii români lipsiți, de conducătorii lor naturali, s'au dedat a fi conduși la urnă de străini și de multe ori, ceea ce este lucru foarte trist, chiar a vota pentru interese meschine.

Viitorul va constata, că vor trece generațiuni și va costa multă luptă, spre a restaura vechile legături între poporul român și inteligența sa.

Rēul acesta va deveni cu atât mai mare, cu cât vom lăsa poporul mai mult timp pe mâinile străinilor, adecă cu cât vom face mai mult timp politică pasivă.

Fățu cu aceste scăderi și urmări rele ale politicii pasivității se recomandă politica activității îndigitată la început prin următoarele motive.

1. Dacă pentru acesta politică n'ar esista alt motiv, totuși esperința de 10 ani a politicii de pasivitate, care a adus asupra Românilor numai daune și calamități, trebuie să îndemne pe fie-care om cugetător a medita asupra întrebării, ore nu ar fi consult, de a cerca altă cale, spre a ajunge la scop, adecă spre a elupta pretensiunile îndreptățite ale Românilor.

Pentru fie-care om cu judecată se presentă necesitatea, de a schimba în politică o cale, care în restimp de 10 ani a avut numai consecințe rele.

Deci abstragēnd dela alte cauze acestea considerante de sine însuși motivază trecerea Românilor din Transilvania dela politica pasivității la politica activității. Sînt însă și alte motive.

2. Părăsind politica pasivității nu vom mai pute fi priviți cu drept cuvânt, ca inimici ai statului și prin consecință avem drept, a aștepta ca nici să nu mai fim tractați ca atari și ca ostilitatea îndreptată până acum în contra noastră să încete.

Dacă însă cu toate acestea si preste așteptare și atunci vom fi persecutați din partea Ungurilor, atunci cel puțin nu vor mai avé scusă pentru atacurile îndreptate în contra noastră; iară noi vom avé ocașiune a ne plânge în parlamentul țării asupra asupririlor comise pe nedrept în contra noastră, și dacă reprezentanța țării ar remâne surdă la plângerile noastre, le va auđi Europa, care, după esperiențele timpului recent, sîntem în-

FOIȚA.

1497.

Dumbrava Roșie.

Poem istoric.

(Dedicat amicului meu C. Negre.)

VI.

Asaltul.

Gonise vântul nopței furtunele cerești
Lăsând acuma rëndul furtunii omenești,
Și sórele 'n splendóre din neguri răsărise.
Părea că vrea s'admire pe-acel ce se fălise
„Că lumea îngrozită, privind spre răsărit
„Vede-va 'n loc de sóre al seu chip strălucit!“
El primblă ochi de aur pe tabăra Leșescă
Superba!... împrejuru-i avēnd ca s'o 'ntărăscă
Un lung ocol de care legate strâns cu lanțuri,
Ocol armat cu tunuri și'nconjurat cu șanțuri.
Armata e 'n picior! Puternica armată
Cu-a sale lungi scadróne în lung cuadrat
formată
Ocupă după șanțuri al tabării câmp nalt

Stând gata să respingă Români din asalt.
Mii, mii de lănci cu flamuri se mișc fálăitóre,
Ca trestile dese din bălți, când suflă vântul.
În aer sbor nechezuri, comânzi resonătóre,
Și cai în neastâmpăr frământ pe loc pământul.
Iar Albert, mândrul Rege, în mijloc pe o
nălțime

Privește cu mândrie frumósa lui oștime.
Călare pe-un cal sprinten din stepela Ukraine,
El are lângă dânsul un grup strălucitor
De Palatini, de Hatmani sleiți pe cai lor
Și înainte-i stégul cu semne suverane.
La drépta, sub pădure, óstea română-apare
În pâlcuri și în cete pe câmp orânduită,
Și fie-care ceta de luptă pregătită
C'un tun cu șapte țevii purtat pe roți ușóre.
Hotnogi numiți de Stefan comandă Călărașii,
Aprozii, Lefecii, Curtenii și Arcașii.

Iar Stefan stă pe-o culme cu-o ceta arătósă
De boerime-a țerii și de Copii din casă.
Sub dânsul are Domnul un zmeu, un Mol-
dovan;

În stânga lui pe Boldur, în drépta pe Bogdan,
În mână-i buzduganul domnesc, care 'n
resbóe

Ca brațul care-l pörtă în veci nu se indóe,
Și pe de-asupra-i stégul, menințând furtuna,
Cu Bourul, cu stéua, cu sórele și luna.

Precum doi nori pe ceriuri stau față 'ntanecoși
Și se atrag la tunet, dând fulgeri luminoși,
Astfel ambele-armate crunt amenințátóre
Arunc din ochi, din arme, luciri fulgerátóre.
Și Litfii și Români privesc în nerăbdare
Unii la Rege, alții la Domn, și fiecare,
Dorind, pândind semnalul resboiului.

Deodată
Stefan redică stégul dând semn l'a lui armată.
Pe loc trei pâlcuri dese de cei mai buni arcași
Plec iute și să 'mprăștii în grupe de hărțași.
Voinicii merg în fugă spre lagăr, îndrăsneți,
Din arcele lor nalte trăgēnd mii de săgeți
Ce vâjje 'n desimea scadrónelor Leșești
Și prind răsad de mórte în pepturi omenești.
Dar tunurile-ascunse 'n lagăr, după carre
S'aprint, scoțēnd pe gură mortală detunare,
Și mulți dintre arcașii pe câmp inaintați,
Cad morți în a lor sânge, de glonțuri fulgerați.
Tovarășii lor grabnic atunce se adun,
Dau semne de 'ngrozire și'n fugă toți se pun
Cercând s'atragă Leșii din tabără afară.
Dar Leahul nu-i urmază, cercarea le-i zadară!
—Veđi Litfa! dice Boldur, stă 'nchisă la ocol;
„Nu vrea, nu îndrăznește să easă 'n câmp,
la gol.

— Vom merge noi la dēnsa! Românul Domn
respunde.

„În tabări lăntuite știm noi cum se pătrunde.
„Tu, Boldur, mare Hatman și tu, Coste-
paharnic

„Precum se cade vouă, imi place a fi darnic
„Făcēndu-ve cu mine părtași la ți de fală.
„În dușmanii Moldovii acu s'ntrați năvală
„Cum intră leu 'n turme și paloșul în cōste!“
Pe loc sumețul Coste și Boldur, cap de óste
S'au dus, s'au pus în fruntea Românilor,
strigând:

„La foc, copii!“ și grabnic plecat-au alergând.
Sun buciurile 'n aer și armele resun;
Și tunurile crunte ca tunete detun.
O grindină de glonțuri fatală-ucigátóre
În cetele române duc mórte 'ngrozitóre;
Dar ele, ne'ngrozite, fără-a înceta de loc,
Pășesc tot înainte sub viscozul de foc
Mulți le remân în urmă, rupți, morți, că-
zuți pe brânci;

Ei sbor ș'ajung în număr la șanțurile-adânci.
„Năval cu toți în lagăr năval!“ óstea răcnește,
„Domnul de sus ne vede și Stefan ne privește!
Și toți s'arunc în șanțuri, dau unii peste alții,
Cei mici, ușori, ingrabă s'acațar de cei nalți
Le sar pe umeri sprinten, ca tigri se isbesc,
Cu unghiile de maluri se prind, se opintesc
Se urc, s'apuc de lanțuri, de-a tunurilor buze
Și pintre mii de săbii și mii de archebuze

dreptățiți a crede, că nu va permite ca un popor atât de capabil de cultură și atât de plin de viață, ca cel românesc, să fie maltratat și mortificat din partea altui popor fără nici o cauză.

Afară de acesta, de ore-ce politica activă acceptă terenul dat pentru lupta constituțională, această politică este unica, care ne-ar putea duce la complanare cu Ungurii, cu cari suntem legați prin interese de existență.

Să nu ni se reflecteze, că înțelegerea între Români și Unguri ar fi imposibilă, fiindcă noi acesta nu o credem nu o putem crede; dacă această înțelegere între Români și Unguri ar fi într'adevăr imposibilă, atunci pierrea acestor două popore ar fi decretată și sancționată.

Adevărat că sunt încă multe motive de antipatii, cari create și nutrite prin întâmplările trecutului au despărțit și despart aceste două popore, dar tot atât de adevărat este, că odată convinși despre interesele vitale, de la cari depinde existența acestor două națiuni, suntem datori cu ori și ce preț se delăturăm acele antipatii pentru a ajunge încet încet la o complanare atât de salutare atât pentru unii cât și pentru alții.

Lupta va fi grea, pre lângă o voință tare însă nu va fi fără succes.

3. Politica activă este cu mult mai practicabilă de cât cea pasivă.

Este lucrul cunoscut și esperința, ba întreaga natură ne constată, că aceleși forțe întrebuițate în mod activ au mai mare succes, decât dacă acelea vor rămâne pasive. —

De aci rezultă, că cu cât cineva dispune de forțe mai puține, cu atât există pentru acesta mai mare necesitate, ca el să și folosească acele forțe în mod cât se poate de activ, dacă voește se elupte vre un succes.

Anume noi Românii din Transilvania, cari prin nefarul timpului am fost constrinși, se remănem înapoi în toate direcțiunile, suntem avisați, mințea sănătoasă ne dictază, ca toate forțele noastre să le întrebuițăm în toate direcțiunile cât mai activ, pentru ca neîntrerupt, fie în direcțiune culturală, economică sau politică, se ocupăm terenul, pe care până acum nu l'am ocupat, opriți de împregiurările trecutului vitrig.

Activitatea dă viață, pasivitatea este mörte.

4. În fine dacă prin politica activă nam câștiga alt folos, un lucru-l putem câștiga, și acesta este de mare preț, adică prin politica activă vom salva poporul nostru, ca să numai fie prada și jertfa corupțiunii străine.

Decă un deputat ungar sau evreu a cădüt în alte cercuri de alegere

atunci scăparea lui sânt cercurile românești de alegere din Transilvania.

Acăsta situațiune degrađătoare pentru națiunea română, trebuie se încete.

Spre acest scop este necesitate, ca inteligența română, conducătorii cei naturali ai poporului român să se pună iarăși în fruntea trebei la alegeri și astfel se restituie strinsa legătură, ce a existat mai înainte între poporul român și inteligența sa.

Am ăis și o repetăm, că va costa multă luptă pentru acesta, prețul luptei este însă mare, este restituirea esemplarei discipline politice, de care s'a bucurat națiunea română înainte de pasivitate, și succesul pre lângă energia cuvenită va fi neevitabil. —

Nu putem încheia această motivare, fără a reflecta la singurul motiv, de natură mai serioasă, de care se folosesc pasivistii pentru apărarea pasivității, și acest motiv taie în dreptul de stat. —

Ni se dice, că dacă am lua parte la alegerile dietali am recunoșce tăcând, că uniunea Transilvaniei cu Ungaria ar posedé și consimțământul nostru; noi nu am poté face însă acesta, fiindcă autonomia Transilvaniei este cestiune națională românească, este identica cu existența națiunii române.

Dacă existența națiunii române ar depinde de la autonomia Transilvaniei, ar fi foarte trist pentru noi Românii; noi însă nu credem acesta.

Națiunea română este cu mult mai mare și mai lătită, decât conțin confiniile Transilvaniei, noi Românii transilvaneni nu facem nici jumătate din numărul tuturor Românilor din Austro-Ungaria.

Prin urmare a salva existența națiunii române prin autonomia Transilvaniei nu însemnăză alta, decât a ne salva numai pre noi cei din Transilvania și a jertfi pre ceilalți Români, cari din întâmplare nu au norocirea de a locui în Transilvania.

Acăsta procedere ni se pare puțin națională, că are puțină considerare cătră frații nostri din alte părți.

Noi suntem de părere, că cestiunea autonomiei transilvane nu este cestiune națională românească, ci este cestiune, carea privese interesele tuturor naționalităților conlocuitoare. —

Dacă noi Românii am avé speranța, să putem face majoritatea dietei Transilvaniei, am dice și noi, că autonomia Transilvaniei se poate cualifica în cât-va de cestiune națională românească. Din nenorocire acesta nu o putem dice. Scim că în dieta transilvană de la anul 1863, când nu putem dice, că am fi fost defavorizați, aflându-ne numai față de Sași și lipsind deputații magiari cu totul, Românii abia au dispus de o majoritate de 5—6 vo-

turi, iară dacă lua și magiarii parte, Românii ar fi fost în mare minoritate.

Va se dice, cătă vreme va exista cens, națiunile neromâne din Transilvania vor dispune de majoritate în dieta țerei, iară acăsta majoritate va dispune chiar în contra voinței noastre de sörtea țerei. Prin urmare susținerea autonomiei Transilvane nu depinde de la noi Românii, iară dacă nu depinde de la noi susținerea acestei autonomii, este de prisos a ne lupta noi singuri fără consensul celorlalte naționalități conlocuitoare pentru recăștigarea ei, fiindcă majoritatea dietei, fiind neromână, o vor respinge de câte ori o vom căștiga-o, îndată ce ia nu consimte cu noi.

În privința acesta suntem de părere, că nu s'a putut apăra autonomia transilvaniei mai rău decât cualificându-se din partea noastră de cestiune națională românească, fiindcă prin acesta n'am ajuns alta, decât am provocat neîncrederea și suspiciunarea din partea celorlalte națiuni conlocuitoare, în privința tendinței noastre privitoare la autonomia reclamată, cari chiar din acăsta cauză nu consimt cu noi în acăsta cestiune.

Și noi ținem, că autonomia Transilvaniei este folositoare și de dorit însă nu numai pentru Români ci pentru toate națiunile conlocuitoare.

Individualitatea istorică a Transilvaniei, referințele ei sociali, economice și culturali, formate prin viața autonomă de seculi și divergenți de ale Ungariei proprii, reclama, tractare și administrare specială și deosebită de cea ungară. Deja au început a se auzi voci neromâne, că Transilvania suferă prin centralizare ungară, deja simt toți locuitorii Transilvaniei necesitatea unei administrări speciale pentru acăsta țără, se încetăm de a descepta neîncrederea conlocuitorilor nostri cătră autonomia transilvană, prin aceia că o cualificăm de cestiune națională românească, și suntem siguri, că nu preste mult timp toți locuitorii Transilvaniei fără deosebire de naționalitate, vor reclama cu stăruință acăsta autonomie ca o necesitate reclamată imperativ de interesele țerei și de individualitatea ei istorică. —

Atunci nu credem, ca să nu se satisfacă acăsta dorință justă a unei țeri atât de însemnate pentru statul întreg, fiindcă nu credem, că Ungaria se pună mai mult pond pe patriotismul Croaților, decât pe patriotismul Românilor și al celorlalte națiuni conlocuitoare în Transilvania.

N. Strévoiu,

reportatorul minorității.

Bosnia și Erțegovina.

Telegrama de alaltăeri face impresiunea, că lucrurile în Bosnia și Erțegovina se întorc spre bine pentru trupele de ocupațiune. Conducerea militară n'a hesitat ci vedând pericolul a dirijat îndată trupe, care să asigure liniile celor din provinciile rescalute și să le aducă trebuinciosul succurs. Szapáry a respins în 19 Aug. n. după o luptă mai îndelungată un atac al insurgenților îndreptat asupra Doboiului.

Trupele austriace au ocupat în 17 Aug. n. Visoca și au aflat acolo mase mari de munițiune și arme. Mai încolo trupele austriace, după o luptă de mai multe ore în giurul castelului și altă înfiorătoare luptă de strade în Seraievo, la care au luat parte muieri și insurgenți vulnerați, au ocupat Seraievo cu desevășire, între entusiasmul trupelor și al populațiunii creștine. Pe castelul cetății Seraievo fâlfăie flamura austriacă. Telegrama adaugă: Durer, perderile trupelor austriace nu sânt neînsemnate.

Din scirile premergătoare acestei lupte aflăm, că Seraievo a fost întărit sub conducerea ofierilor turcesci și a duor ofieri, a căror naționalitate nu este cu siguranță eruită. Aci au sosit dela Novi Bazar, numai cu câteva zile înainte, 200 tovaré (1 tovar face 100 oca) de prav de pușcă și 2200 de pusci. Artileria încă a fost binișor reprezentată: 40 tunuri de diverse calibruri. Trupa concentrată în Seraievo a fost 14 bataliōne de nizami, 3 batal. de redifii, 4600 insurgenți indigeni și 4000 arnăuți.

Insurgenții se vede că au prevăđut, că nu vor putea manținé Seraievo, pentru că încă de mai înainte au eșit dela „guvernul provisoriu“ faima, că puterea lui armată se va retrage la un teren mai favorabil.

Pentru lupta și victoria dela Foinica-Tupriia (din 16 Aug.) Maj S. a telegrafat comandantului superior bar. Philipповics:

„Iți mulțămesc pentru prezentul de ziua născerei Mele și esprim pentru noul succes, sacrificii, bravură, recunoștință din totă inima mea dtale și bravelor trupe. Acăsta să o aduci la cunoștința tuturor despărțemintelor.“

Revista politică.

Evenemintele din Bosnia și Erțegovina se îndesă de astădată înaintea altor eveneminte. Am ținut cont de împregiurarea acăsta și după puținul spaț, de care dispunem în colōnele noastre, ne-am vedüt siliți, a le da lor preferința.

Pe când în jumătatea orientală a imperiului se numără deputații aleși după partide și nuanțe, în jumătatea apusană, numită Cislaítania, special în Boemia, se pregătesce o situațiune nouă. Noi am signalisat-o încă în timpul, când principele de corōnă s'a strămutat la Praga. Acum vin diarele din Viena și ne spun, că așa numita „oposițiune de dreptul public (cechico-feudală), după ce s'a împăcat în sinul ei (între cechii bătrâni și tineri) s'a hotărît, a păși pe terenul politic, a lua parte la alegeri și eventual a intra și în dieta. Hotărîrea acăsta s'a luat într'o conferință a nobilimei înalte ținută sub presiunea cardinalului principe Schwarzenberg.

„N. fr. Pr.“ poate în strinsa legătură cu întâmplările aceste, într'un articol de fond prorocesc: „că timbru politice austro-unguresci va fi, în lantru și în afară, slavici.“ Înflința sub care se desvöltă schimbarea din cestiune—dice „N. fr. Pr.“—o esercită generalii slavici. Însuși ministrul de externe, care gândesce, că el face poli-

Ce-i tae și i restörnă în șanțuri, fărîmași,
Ei pun picorun lagăr, puternicii bărbași!
Zadarnic Cereșii doși pe după carre
Îndrept sinețe, tunuri, le'ncarc și le descare,
Românii ca săgeata isbită dintr'un arc
Intr'ensii dau isbiri cu-o aprigă turbare
Ii pun sub cōsa morței, în tabără-i resping,
Și grabnic, carre, tunuri, în șanțuri le imping,
Și fac podișuri late cu trupuri sângerose
Ce pintre morți se vaet în chinuri durerose.
Atunce craiul zice: O frate Sigismund!
„Zărești tu Moldovenii în lagăr colo 'n fund?
— Da! Sigismund raspunde; Zăresc o biată
turmă;

„Nici unul însă teafăr nu-și va călca pe urmă!
— Nici unul viu, nici unul!“ strig Leșii
împrejur;
Iar Herber Lucasiewicz, vitéz cu pērul sur
Se duce se avēnte scadrōnele ce-ăștept
Și cu Românii aprigi cumplit se dee pept.
Ca nișce mari bălauri cu lungi — cōrne
ascuțite,
Scadrōnele în sgomot de tropot sunător
Se mișc! . . . apoi în copce, apoi luându-și sbor,
Cu lancele plecate la fugă 's repezite.
Dar Costea și cu Boldur, tovarăși de isbândă,
Ținēnd în frēu anvēntul Românilor sumeți:

Strig! Stați pe loc aice! stați după cai, la
pândă,
„Și să ploați în dușmani o plōe de săgeți!“
Și cum veniau grămadă scadrōnele sonōre,
Arcașii toți descălec, gâtesc arcele lor,
Trag, strunele de sîrmă resun sbârniitōre,
Mii de săgeți trec iute sub sōre ca un nuor
Și intră prin scadrōne cu-o aspră vâjiire,
Ducând cu ele grōză, durere și peire.
Intregi șiruri de ómeni din fugă săgetate,
Se plec gemând pe cōme, cad, se restorn
pe spate;
Mulți cai se culc pe cōste și mulți, atinși
la nări,

Fug tăriind cadavre cu un picior în scări.
Dar Herber Lucasiewicz răcnește: înainte!
Și lungele scadrōne se 'naintez grămadă,
Pân' ce topor cu lance, și buzdugan cu spadă
S'ating în zinghēniri sub sōrele ferbinte.
Atunce mândrul sōre ce spre apus plecase,
Oprit în a sa cale, vezū cu ochii roși,
Un furnicar de mörte ce aprig se 'nceleștase,
Un ead grozav de demoni selbatici, furioși,
Sărind, urlând ca feare, mușcându-se scrișnind,
Rupând, lovind orbește, dând mörte și murind!
Românii în scadrōne intrau ca 'ntro pădure
Clădind movili de leșuri sub sdravēnul topor.
Și cōsa ne-obosită, și harnica scūre

Sburau abătând cai sub călăreții lor.
Iar ulii din Sorocea, și scriptorii din Vrancea
Cu lancea cănjuită în glōtă pătrundeau,
Și resturnau cu cangea și strepungeau cu
lancea
Și trupurile mörte cu trupuri le-ascundeau.
Dar și Lehimea cruntă făcea parte grozave
În cetele române trecēnd ca prin troian.
Bravi, ne'mpăcați, teribili, sub armele lor
brave
Curgea o dără lungă de sânge pămēntean.
Dar prin vēsduh de-odată o veste a trecut:
„Herber sub buzduganul lui Boldur a căzut!“
— Herber e mort! — strig Leșii de grōză
'ncremeniți,
Și încetând rēșboiul, prin ranguri reslețiți,
Perd cumpătul, perd capul, svār! armele 'n
vēsduh,
Dau dosul, și plec iute, goniți de-al spai-
mei duh.

Iar Craiul trist, cu palma, lovindu-se pe frunte
Suspina: o! Toporski, o! Veteran cărunte!
„Privește, fug mișei! fug toți! fug mic
și mare!
„De-acum în tine singur e singura 'mi spe-
rare!

(Va urma).

tica esternă, este numai un instrument al partidei militare, care grămădește un corp austro-slavic, care amenință, a sfărma cercul dualismului.

După informațiunile fôiei „Bpster Corr.“ Maj. Sea a ordonat punerea unei părți a trupelor de honveđi pe picior de rebel. Destinațiunea acestor trupe este, de a provede servițiul garnisónelor din Croația, Slavonia și confiniile militare.

Se ăice, că cabinetul din Viena este aplecat, a primii reprezentanții diplomației ai României și Serbiei, și e probabil, că cabinetul din Viena va fi cel dintăiu, care va denumi ministri plenipotențiar la Bucuresci și la Belgrad. De altmintre „Times“ anunță din Bucuresci, că actualul consul general al Germaniei, baron de Alvensleben va fi denumit legat (trimis) al imperiului germăn pe lângă curtea de acolo.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Alba-Iulia, 19 August 1878. Romănul la fire e cam târđiu. Cam târđiu vin și eu cu corespondențele mele referându-vă despre viața noastră socială și națională. Dară și dacă cam târđiu totuși e mai bine decât nici decum. Și încă de multe ori nu strică, dacă omul nu prea pripesce lucrul, fiindcă spre exemplu, dacă în pripă ași fi referat despre decursul alegerilor dietale dela noi, pôte nu ași fi putut fi în judecata mea așa de moderat ca acum — mai stempărat ceva la sânge.

Acum însă, spre bucuria pasivistilor, pot ăice atăta, că pasivitatea la alegeri s'a ținut pe deplin din partea — inteligenței. Iară ca activistii încă să nu fie supărați, pot ăice atăta, că și dintre inteligenții nostri au contribuit mulți din răsputeri, ca poporul să fie cel mai activist.

Nu e glumă ce scriu, ci adevăr, — firesce adevăr trist, pentru că trupul a umblat fără cap și capul fără trup — și dacă ôre-cumva trupul cu tôte aceste a umblat după cum capul i-a dictat, totuși am reprezentat o figură cam ridiculă înaintea străinului.

Ori pasivisti, ori activisti, s'ar fi recerut și ar fi fost de dorit, ca Romăni în ori-ce loc, dacă voim a fi respectați, să fim solidari în procedura noastră, fiindcă chiar greșită să fie procedura și direcțiunea să nu fie chiar cea corectă: mai mult bine rezultă din pașii nostri, când noi Romăni umăr la umăr mergem, decât când rătăcim sau ca oi fără păstor sau ca păstor fără oi.

Mai corectă și mai dămnă, se vede, a fi procedura romănilor Alba-Iuliani față de adunarea societăței pentru fond de teatru român, cari în urmarea concludului adus anul trecut în adunarea generală din Abrud, își va ține est-an adunarea generală la noi.

Pentru statorirea terminului a acestei adunări, inteligența română din loc ținut în 18 a lunii curențe o conferință în scôla greco-orientală română, care conferință statori ăiua adunării pe 10 și 11 Octobree, și alese un comitet arangiator compus din următorii dni: preșident dl avocat Mateiu Nicola; vice-president dl avocat Rubin Pațița; secretar dl jude orfanal Michaiu Cirlea; casar dl secretar de finanțe Georgiu Pop; și membri dnii Nicolau Barbu adv., Georgiu Filip adv., Ioan Coșer adv., Nicolau Pop concip. de finanțe, Nicolau Benza oficial telegrafic, Dr. Ioan Pop, Ioan Cirlea, Dimitrie Rada, Ioan Moldovan, Ioan Mărginean, Petru Gherman și Nicolau Pa-loșan.

Compunerea comitetului fiind reușită, așteptându-se cu siguranță, că tôte le va face, numai ca să și satisfacă

chemării sale, această adunare promite a fi una dintre cele mai frumoșe.

Bal, pe cât se va pute împreunat cu concert, încă se va arangia.

Societățile naționale sânt în ăilele de ădi pentru noi Romăni unicele mijloce, prin cari mai putem da semne de esistența noastră și sânt cel mai puternic motor la o viață națională și înaintare. Dacă ca Romăni voim prin urmare nu numai a vorbi ci și a lucra, apoi să spriginim societățile puține ce le avem.

Alba-Iulianul.

Protocollele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 6.

Ședința din 25 Iunie 1878.

(Urmare.)

Comitele Andrassy, reînoid obiectiv-nile sale asupra modului acestui control și asupra dificultăților acestei intervențiuni de ambasadori și de consuli, comitele Șuvaloff cere să presinte în scris, în ședința viitoare desvoltarea ideei sale.

Președintele ăice, că Congresul va accepta un amendament al Rusiei sub formă de contra proiect la propunerea Austro-Ungariei.

Lordul Salisbury dă cetire moțiunii, ce indicase puțin mai înainte, spre a sprijini propunerea comitelui Andrassy și care crede că pôte fi adogată la art. 7. Tecstul ei este cel următor:

„Guvernul militar actual al principatului și al provinciei în materie administrativă și financiară, va fi înlocuit, fără amănare, în principat, prin guvernul provisor al comisiunii susmenționate, și în provincie prin guvernul Sultanului.“

Președintele crede, că acest amendament, cu care Congresul se va pute ocupa în viitorea ședință, are o ducă forte considerabilă în ce atinge dreptul ocupațiunii militare garantată pentru 9 luni. Ce e mai mult, Alteța Sa, reamintind părerea, ce a mai exprimat odată, nu găsesce de cuviință să se discute în Congres cestiunile secundare. Astfel consideră, că este și cestiunea de care se vorbesce acum, și crede că vorbind de edunare, de notabili, de comisiunea europeană, Congresul trece peste limitele hotărâte de discuțiune: în această deliberare de detalie nu vede un interes european. Alteța Sa ăice, că nici are o multă confidență în rezultatul discuțiunilor, în cari se vor arunca notabili. Făcând alusiune la starea sănătății sale, care nu i ar permite să asiste la multe ședințe, Principele de Bismarck adogă că părerea sa ar fi, să se lase de-o parte cestiunea Bulgariei, îndată ce înțelegerea va fi completă asupra principiilor celor mari și îndată apoi de celelalte puncte mai importante ale tractatului de la San Stefano, precum sânt schimbările teritoriale și afacerile de navigațiune. El arată că are de gând, să propuie la viitorea ședință ca cestiile subalterne să se trateze numai pe scurt, și să nu se discute în delung decât obiectele de o adevărată importanță europeană.

Președintele spune însă, că nu înțelege să prejudice în nimic simțimentul colegilor sei și că opiniunea ce o exprimă i este cu totul personală.

Comitele Corti nu vede că ar fi dificil să se stabilească un acord între opiniunile plenipotențiarilor Rusiei și ai Austro-Ungariei. Escelența Sa observă, că în realitate, comisiunea de consuli, cerută de comitele Șuvaloff, respunde la dorința comitelui Andrassy și formeză o adevărată comisiune europeană, fiind că fie-care putere numind consulul ei, numesce tot într'o vreme și pe comisarul ei.

Cât pentru apelul, ce s'ar face la conferința ambasadorilor la Constantinopole, Escelența Sa a putut judeca prin experiența, că înțelegerea într'o asemenea Adunare este destul de grea, a stabili, și că această combinare nu ar avé nici o eficacitate. El crede că s'ar pute margini la o comisiune consulară, și amintind bunul rezultat al intervențiunii plenipotențiarului Franciei în cestiunea atât de importantă a garnisónelor otomane, subjeră ideia, de a încredința și de

astă data plenipotențiarului uneia din puterile neutre îngrijirea de a găsi elementele unei înțelegeri între comitele Andrassy și colegului seu al Rusiei.

Președintele aprôbă acest proiect, cu care se unesce de o potrivă Înalta Adunare și comitele Corti, după cererea Congresului consimte a examina, împreună cu reprezentanții celor trei puteri mai special interesate modificațiunile de făcut la tecstul tractatului de la San Stefano în sensul propozițiunii comitelui Andrassy.

Congresul apoi trece la propunerea prezentată de Austro-Ungaria, de Francia și de Italia în privința manținerii integrală în Bulgaria și Rumelia orientală a tractatelor de comerț, de navigațiune, și a reglamentelor de transit încheiate cu Pôrta. Tecstul acestui proiect s'a înserat în protocolul 5.

Lordul Ralisbury cere a se șterge cuvântul „de Rumelia orientală“ care i se pare de prisos.

Principele de Bismarck privesce ca de drept al gintelor, ca Bulgaria să rămăie sub autoritatea tractatelor, la care era supusă sub guvernul Porței.

Comitele Andrassy doresce asemenea să dispară cuvântul „Rumelia orientală“ ca să nu se facă vre o confusiune și ca să fie bine înțeles că această provincie nu va pute avé autonomia provincială precum a avut-o România.

D. Waddington observă, că nu se scie încă ce regim politic se va stabili în Rumelia Orientală și să teme ca nu cumva o Adunare locală să se credă în drept de a modifca tractatele încheiate cu puteri ca să evite asemenea neînțelegeri. Escelența Sa preferă ca cuvântul de Rumelia Orientală să fie manținut și insistă mai cu sémă asupra primejdiei intervențiunii adunărilor locale în materie de drept de transit.

O discuțiune să rădică asupra acestui subiect, la care iau parte la lordul Salisbury d. Waddington, baron de Haymerle și Caratheodory-Pașa.

Primul plenipotențiar al Turciei, afirmând în fine, că nici un drept de transit nu pôte fi stabilit pe teritoriul Imperiului, fără autorizațiunea specială a Soveranului, d. Waddington, luând act de această declarațiune, consimte la ștergerea cuvântului Rumelia Orientală din tecstul propozițiunii.

Cele patru dintăiu aliniate sunt primite. Așupra celui de al 5-lea, comitele Șuvaloff, oprindu se la cuvintele capitulațiunii și obiceiuri, cere supresiunea cuvântului obiceiuri ca prea vag și putând da loc la abuzuri.

Lordul Salisbury și comitele Andrassy consimt la această ștergere.

D. Desprez ăice, că este de notorietate că capitulațiunile sânt neindestulitôre rudimentare și n'au decât principii generale de jurisdicțiune și de protecțiune consulară. Obiceiurile sânt complimentele necesare al drepturilor stipulate în tractate. D. Desprez citéză câte-va esemple și privesce ca util să se manțină cuvântul „obiceiuri“.

Comitele Șuvaloff respunde, că aci este vorba numai de Bulgaria și aduce aminte că România n'a ținut nici o sémă de obiceiuri de când i a desvoltat instituțiunile ei judiciare.

Lordul Beaconsfield nu crede că este necesar să se aplice în acest moment asupra capitulațiunilor, care sânt încă obiect de diverse negociațiuni: dacă sânt inutile nu trebuiesc păstrate; la cas contrariu va trebui negreșit să li se dea o forță adițională; impresiunea însă a Escelenței Sale este că capitulațiunile au să dispară. Escelența Sa crede dar preferabil să se suprimé tot aliniatul din urmă.

Caratheodory Pașa adogă, că afară din câteva puncte asupra cărora Congresul ar pute aduce modifițiuni, starea de lucru esistență în cele lalte părți ale Imperiului în ce se atinge de legi tractate și convențiuni se va aplica și în Rumelia orientală.

După aceste declarațiuni Congresul conservă aliniatul din urmă a propozițiunii celor trei puteri, adogând frasa următoare: „pe cât nu vor fi modificate prin consimțimentul părților interesate.“

Ordinea ăilei trece apoi acele două propuneri franceze înserate la protocolul 5 și relative la libertatea cultelor.

Asupra celei dintăiu, d. Desprez cere

substituirea cuvintelor: „locuitorii principatului Bulgariei“ în loc de: „supușii bulgari“; această modificare este admisă și propunerea primită în unanimitate; asupra propoziției a doua relativă mai cu sémă la „episcopii și preoții catolici, comitele Șuvaloff propune, să se substituie cuvintele „clerici și călugării streini.“

Lordul Salisbury, ar dori ca aceiași legislațiune să fie stabilită în această privință pentru Rumelia și pentru celelalte provincii ale Turciei.

Caratheodory-Pașa declară, că în adevăr o propozițiune privitôre la liberul exercițiu al cultului în provincia Rumeliei orientale, se pare cu totul superflu, fiind că această provincie are să fie supusă autorității Sultanului și prin urmare supusă principiilor și legilor comune tuturor părților Imperiului, cari stabilesc toleranța pentru tôte cultele de o potrivă.

D. Waddington, luând act de aceste cuvinte, anunță intențiunea, de a introduce câteva schimbări la redacțiunea propozițiunii sale și cere amănarea discuțiunii pentru mâne.

Baronul Haymerle dă cetire următôrei propuneri:

„Plenipotențiarii Austro Ungariei propun ca să se substituie la partea din urmă a aliniatului al doilea de la art. 9 dispozițiunile următôre: „Principatul Bulgariei ia asupra sa tôte angajamentele și obligațiunile, ce Sublima Pôrta a contractat atât câtră Austro Ungaria, cât și câtră compania pentru esplotarea drumurilor de fer ale Turciei de Europa în privința completării, reacordării și esplotării liniilor ferate aședate pe teritoriul seu.“

„Convențiunile necesare pentru regularea acestei cestiuni se vor încheia între Austro-Ungaria, Pôrta, Serbia și principatul Bulgariei îndată după încheierea păcii.“

„Se înțelege, că drepturile și obligațiunile Sublimei Porți pentru drumurile de fer din Rumelia orientală rămân intacte.“

Președintele amănă discuțiunea acestui proiect pentru ședința viitoare. Alteța Sa adogă, că este încă la ordinea ăilei propunerea otomană înserată în protocolul al 5 lea și relativă la partea proporțională, ce va trebui să ia asupra ei Bulgaria din datoria otomană.

Lordul Beaconsfield recomăndă această propunere la tôte sollicitudinea Congresului; mai multe obiecțiuni fiind anunțate de comitele Șuvaloff, discuțiunea este amănată pe mâne.

Ședința se rădică la ôrele 5.

(Urméză semnăturile plenipotențiarilor).

Varietăți.

* Din lipsă de spaț ne vedem si-liți, de un timp încôce, a altera cu privire la „Partea științifică și literară“ și „Foița“, publicând într'un număr sau una sau alta.

* (Necrolog). Albert Oniț, oficial r. de postă, și-a finit viața, consacrată datorințelor sale, în al 34-a an al etății, după suferințe îndelungate în 5/17 August a. c.

Remășițele pămăntesci se vor in-mormenta Marți în 8/20 August la 4 ôre după prânț de la casa aliena-ților în cimiteriul gr. or. din suburbiul Iosefian.

Cu inima înfrântă aducem acesta la cunoștința tuturor rudeniilor și amicilor reposatului.

Sibiu, în 7/19 August 1878.

Maria Oniț nasc. Trandafir, ca mamă, Dionisiu Oniț, comerciant în Pitesci, Alecsiu Oniț jude reg. în Szegedin, ca frați. Gliceria Oniț mărit. Pipoș, Maria Oniț, ca sorori.

Eri după amădi s'au săvărșit în-gropăciunea acestui bărbat tinăr de bună speranță, petrecut fiind cosciugul de inteligența română din loc și numeroși străini, între cari corpul funcționarilor postali cu directorul în frunte. Fie-i reposatului țărina ușoră.

* (Postal). Direcțiunea reg. ung. a postelor din districtul (postal) al Sibiiului deschide pentru un post de oficial, eventual de practicant, concurs cu termen de trei săptămâni, începând dela 19 August n. Emolumentele sînt pentru oficial, pe lângă depunerea unei cauțiuni de 300 fl. v. a., salariu de 600 fl. și 100 fl. bani de cuartir; pentru practicant un ajutor de 300 fl. v. a.

* (Pesta bovină). În Șelimbör de două zile încôce nu s'au mai bolnavit nici o vită; sînt însă 7 bolnave de mai nainte. — În Cisnădie nu s'au mai ivit nici un cas nou.

* Din Gherla am primit o telegramă dto 19 l. c., pe care însă n'am mai putut-o publica în numărul nostru de Marți. Iată-o:

Instrăinatul de lângă Someș arătându-și îndreptățirea pentru constatarea adevărului va pute vedé la mine declarațiunea pentru pasivitate alor 86 alegători din giurul Gherlei. Relative la activitatea unor Gherleni observez, că nu simbriașii fac națiunea.

Negrut.

* (Un învățător premiat). Dl Teodor Savescu din Rucsberg ne scrie, că învățătorul gr. or. de acolo, dl Simeon Tiunea de trei ani încôce totdeauna a fost premiat de societatea montană „Kronstädter Actien-Verein“, pentru progresul ce l'a făcut cu învățăceii sei. E de însemnat, că cei doi învățători germani din loc nu au fost destinși în aceeași măsură, ca învățătorul român. „Fam.“

* Un bătrîn de șapte-deci de ani ia în căsătorie o ténără fată de 17 ani. Căsătoria se face ca între persoane de prima clasă; preotul care dă benedictiunea religioasă este rugat se rostéscă un discurs.

— Vê rog, respunde preotul marturilor, scutiți-me de a ține acest discurs, căci așii trebuî să iau în alocuțiunea mea textul din Sânta scriptură: Iartă-le lor, dómne, căci nu știu ce fac.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 21 Aug. n. „Polit. Corr.“ raportéază: Hafiz pașa s'a prezentat în 18 August în bivoacul dela Blazni; de ocamdată fu trimis la Brood. După date demne de încredere dela Cattaro, din 21 August, la Podgorița s'au început eri luptele între Turci și Muntenegreni.

Petersburg, 21 Aug. n. Un ucas împărătesc ordonă demiterea milițiilor teritoriale de clasa primă.

Bursa de Viena din 21 August n. 1878.

Metalicele 5%	62 35
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 55
Împrumutul de stat din 1860	111 50
Acțiuni de bancă	810 —
Acțiuni de credit	258 80
London	115 55
Argint	100 75
Galbin	5 52
Napoleon d'aur (poli)	9 27 1/2
Valuta nouă imperială germană	57 —

Economic.

Mediaș, 15 August n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5-6; Grâu secăreț fl. 3.90-4.20; Săcară fl. 3.40-3.60; Ovês fl. 2.40-2.60; Cucuruz fl. —6.50; Fasole fl. —; Cartofi noi fl. 1.—1.60; Fên fl. 1.60-1.80; Căneapă fl. —; Slănină pro 100 chilo: fl. —0.63; Unsôre de porc fl. 70; Său de luminări fl. 40-56; Spirt pro grad 14 cr.; carne de vită pro chilo 28 cr.; carne de porc 48 cr.; carne de vițel cr. 30-36; carne de ôie — cr. ôue 7 de 10 cr. Bucatele scad în preț cu repejune, afară de cucuruz. Timpul escelent.

Sibiu, 16 August n. Pro hectolitru: Grâu fl. 6.10-6.90; Grâu secăreț fl. 5.20-5.80; Săcară fl. 3.40-3.80; Orz fl. —4.50; Ovês fl. 2.30-2.70; Cucuruz fl. 5.80-6.20; Mălaiu fl. 7; Cartofi fl. 1.—1.50; Semênță de căneapă fl. —; Mazere fl. 9; Linte fl. 12. Fasole fl. 8.—; Făină depâne fl. 5.50; Slănină pro 50 chilo fl. —34; Unsôre de porc fl. 34.—; Său brut fl. 17.—; Luminări de său pro 50 chilo fl. 30.—; Său de luminări fl. 25.50; Săpun fl. 20.—; Fên pro 50

chilo fl. 0.80-0.90; Căneapă fl. —; Lemne virtôse de foc pro metru cubic fl. 3. Spirt pro grad 60-80 cr.; pro chilo: carne de vită 34.—40 cr.; Carne de vițel 32.—36 cr.; Carne de porc 44.—48 cr.; carne de ôie 26.—30 cr. ôue, 10 de 25 cr.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 7 Sept. și 11 Oct. imobil. lui Radu Mazărescu în Brașov (tribunal); în 2 Sept. imobil. dnei Stefan Szațmari în Murăș Oșorheiu (trib.); în 29 Aug. imobil. Anei Moldovan în Făuresci (trib. Cluj); în 30 Aug. și 1 Oct. imobil. aparțitoare masei concursuale a lui Iosif Hayn și soției sale în Sibiu (tribunal); în 11 Sept. și 11 Oct. imobil. remasului după Alecsandru Ilyes în Reghinul săsesc (jud. cerc.); în 9 Sept. și 10 Oct. imobil. lui Wolfgang Zimmerman și soției sale în Hoghiz (jud. cerc. Sighișora); în 16 Aug. imobil. lui Andreiu Thal și soției sale în Roșia; în 27 Aug. imobil. lui George Miesz în Roșia (trib. Sibiu); în 22 Aug. și 25 Srpt. imobil. lui Mihaiu Kieltoch și soți în Felmer (jud. cerc. Sighișora); în 4 Sept. și 21 Oct. imob. Ecaterinei Blum în Brașov (tribunal). —

Nr. 6 f. p.

2-3

Publicare de concurs.

Representanța fundațiunei stipendiare „Dimitrie Peța“ sistemisând pentru anul scolastic 1878/9 două stipendii anuale de câte 60 fl. v. a. pentru tineri studenți la scôlele gimnasiale, reale și civile, spre conferirea acestor două stipendii prin acesta se escrie concurs cu termen până la 1 Septembrie cãl. v. a. c.

La aceste stipendii pot concurge studenți dela scôlele gimnasiale, reale și civile, cari, conform literilor fundationale, sînt români de religiunea greco-orientală din diecesa Caransebeșului și între acestia — ceteris paribus — cu preferința a acelor născuți în orașul Caransebes, apoi a acelora din fostul regiment confinar romanobănatic Nr. 13 și sînt diligenți, talentați și cu bună purtare morală, dar lipsiți de mijloce materiale.

Drept aceea concurenții au a subscrie la subscrisul preșidiu al numitei reprezentanțe până la termenul susarțat petițiunile lor instruite cu atestat de botez, cu atestatele scolare ale celor doi ani din urmă scolare, apoi cu atestat de moralitate și paupertate dela comuna politică, la care aparține concurențele, prin cari tôte să se comprôbe religiunea, naționalitatea, succesul laudabil în învățatura, în fine portarea morală esemplară a respectivului concurent.

Caransebes, din ședința reprezentanței ținute în 3 August 1878.

Presidele reprezentanței.

Ioan Popasu, m. p.
Episcop.

Reflectare.

Studenții stipendiați în anul scolar 1877/8 din fundațiunea repos. Ana Alecsandroviciu din Lugos se provôcă prin acesta, ca progresul, ce la făcut în sciințe în acest an scolar, să'l documenteze la președintele episcopiei D. Georgiu Pestean protopresbiter gr. or. în Lugos, trâmîndu-se atestatele în scrisore francată; pentru a se poté decide despre stipendii și pre viitor. — Se primesc și recuse noue de la recurenții locuitori gr. or. români din Lugos, séu inrudiți cu fundătorea, tocmai dacă și n'ar fi Lugoseni, asemenea în scrisore francată.

Aceste trâmîteri au se fie ajunse la dl președinte până în 17/29 August 1878.

Recursele mai trebuie să fie instruite cu carte de botez, cu atestat comunal despre starea materială a lui și cu atestat medical despre starea sănătății recurentelui. —

2-3

Epitropia.

Nr. 91 — 1878.

1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei de învățatoriu primariu la scôla parochiale gr. or. în comuna Poplaca se deschide prin acesta concurs până la 27 August a. c., când se va ține și alegearea. —

Emolumentele sînt:

250 fl. v. a. în bani; cuartir natural în edificiul scôlei stătător din una odăiță cu cuină și lemne de încălțit.

Dela concurenți se cere: cel puțin 4 clase gimnasiale, cursul pedagogic sau clerical și esamen de calificatiune; să fie bun cântăreț și cunoscător de tipicul bisericesc; purtare morală nepetată. Învățătoriu alegend va fi obligat a ține și scôla de repetițiune, și Dumineca și sêrbătorea a ține strana în biserică.

Concursele instruite cu documentele recerute, să se adreseze la subscrisul în termenul sus arêtat.

Sibiu, 8 August 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Hannia,
protop.

Nr. prot. 164—1878

3-3

CONCURS.

De ôre-ce după publicarea concursului în Nrii „Teleg. Rom.“ 8, 10 și 11 a. c. pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Simeon Filimon din Varmaga, nu au competat nimeni; — în înțelesul ordinațiunei Prévenerabilului Consistoriu archidiececan din 5 Iuliu a. c. Nr. 1209 se repeșce publicarea acelu concurs, asigurându-se fiitorul capelan cumcă i se va da:

1. Din venitul parochial, dela biserică și din simbria anuală a parochului 60 fl. —

2. A 3-a parte din venitele stolari, care după calculul de mijloc poté să fie 20 fl. —

3. Fiitorul capelan va avé de a primí și postul de învățător în numita comună, pentru care va primí și salariul învățătoresc anual 160 fl. — cuartir liber și lemne pentru încălțit.

Doritorii de a ocupa această stațiune de capelan și învățător, sciind și cântările bisericesci, și ca absoluți clerici vor așterne petițiunile lor la subscrisul dimpreună cu documentele recerute, până la 31 August a. c. 1878. Sécărămb, 24 Iuliu 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso m/p,
protopresb.

Nr. 152—1878.

3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei de clasa III Vidolm, protopresbiteratul Lupșei, se escrie concurs cu termenul până în 31 August a. c.

Emolumentele sînt:

1. Casa parochială cu grădină.

2. Birul preoțesc 60 ferdele (16 cupe v.) grâu curat.

3. Folosirea cimiterului.

4. Porțiunea canonică: 3 jug. 816° fênaț, 7 jug. 1268° arătoria, 2 jug. 712° pășune și 775° pădure, și

5. Venitele stolari, cari tôte computeate dau un venit anual sigur de 409 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au a se adresa cu suplicele lor instruite în sensul statutului organic și a dispos. sin. din 1873, la subsemnatul până la termenul defipt.

Offênbaia, 17 Iuliu 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Ioan Danciu m/p,
adm. prot. gr. or.

CONCURS.

Comitetul societății Transilvania din Bucuresci, a decis în ședința sa ținută în 25 Iuniu, să împartă câte patru ajutóre pentru fie-care din următorele meserii: 1). Rotărie; 2). Dulgherie (carpentărie, Zimmermann); 3). Ferărie; 4). Cojocărie; 5). Măsarie, (têmplărie Tischler); 6). Cismărie grôsă; 7). Pălărierie; 8). Curelărie sau șelărie.

Comitetul asociațiunei pentru ajutorarea sodalilor și învățăceilor meseriași români din Brașov la însărcinarea comitetului societății „Transilvania“ din Bucuresci deschide prin acesta concurs pentru îmbrățișarea meseriilor mai sus arêtate. Comitetul scris ia însărcinarea, a așeza pre junii, cari s'ar aplica la pomenitele meserii, la maiestrii cei mai buni pe 3 sau 4 ani după împregiurări, cu contracte formale.

Junii, cari ar voi să se aplice la aceste meserii, au să satisfacă la următorele condițiuni:

1. Să fie de naționalitate români.

2. Că au cel puțin etatea de 14 ani și, că au cel puțin cunoscințele, ce se predau în clasele primari din Austro-Ungaria și că cunôșce și o limbă străină — germană sau maghiară. —

3. Părinții concurenților au să se oblige în scris, că i vor lăsa pre acestia să învețe meseria la care se aplică până ce vor eși calfe cu atestat în regulă.

Concurenții au să-și așternă documentele instruite conform celor esuse mai sus cel mult până în 1 Septembrie st. v. la Sântia Sa, părintele Bartolomeiu Baiulescu în Brașov.

Din ședința comitetului asociațiunei pentru spriginirea sodalilor și învățăceilor meseriași români ținută la Brașov în Iuliu 1878.

3-3

Comitetul.

EDICT.

Ana Ioan Némț, născută în Porumbacul de sus de religia gr. orient., carea în a. 1873 cu necredință a părăsit pre legiuitul seu bărbat Georgiu Stoichiță tot din Porumbacul de sus de rel. gr. cat. nesciindu-se locul ubicațiunei sale prin acesta se provôcă, ca în termen de un an dela publicarea acestui edict, să se prezenteze la oficiul protopopesc gr. or. al Făgărașului II spre a fi confrontați la olaltă.

La din contră se va suscepe și pertracta procesul divorțial și în absența citatei.

Avrig, 1 Iuliu 1878.

Oficiul protopopesc al Făgărașului II,
ca for matrimonial de I instanță.

3-3

Nr. 155 — 1878 orf.

2-3

EDICT.

Subscrisul Magistrat opidan ca sedrie orfanale face prin acesta cunoscut, cumcă în 10 Septembrie a. c. la 9 ôre ante amédi se va vinde tótă marfa de modă și specerie, aflătore în neguătoria curandului Nicolae Petroviciu din Hațeg prin licitațiune publică, — asemenea se vor vinde în dîlele următore și celelalte obiecte mișcătore precum mobile de casă etc. aflătore în proprietatea menționatului. —

Doritorii de a cumpăra marfa în mare, vor avea a se presenta în ziua menționată în localitățile lui Nicolae Petroviciu în Hațeg și depunend un vadiu de 10% de la suma esclamărei la mâna comisariului esmis, vor poté licita, — condițiunile de licitațiune le poté vedé ori și când în timpul ôrelor oficiose în cancelaria Magistratului opidan ca sedria orfanale.

Din ședința sedriei orfanale.

Hațeg în 12 August 1878.

Bersan,
președ. for. or.